

Синь. Таа дума ся свръшова на *и*, а ся изговаря на *йо*, както и другы прилагателны имена срѣднь родъ, што ся свръшовать на мякъ бѣлѣгъ (*синь*).

Минж. Тука окончание-то је писано съ *ж*, а не съ *а*, заштото еднократный видъ на глаголы-ты въ прѣминжлы-ты врѣмена въ ед. брой правять на *ж*, а не на *а*.

Пладнинж. Таа дума ся свръшова на *ж*, а не на *а*. заштото је въ вин. падежъ отъ имена женскый родъ, што ся свръшовать въ им. падежъ на *а*.

Грѣ. Окончание-то на тѣхъ думъ ся пише съ *и*, а не съ *е*, заштото ся намира слѣдъ гласнѣ буквѣ. Отъ кореня на тѣхъ думъ ставать думы: *разгрѣвамъ*, *грѣение* и др.

Стигнешъ, хванешъ, сбдишъ. Тыя думы имѣтъ на краа мякъ бѣлѣгъ, заштото второ-то лице ед. брой въ сегашние и бѣдние врѣмя ся свръшовать на *ь*.

Писмовны задаткы. Склонѣте тыя изречения: *малка мома, широко друмъ, синь сбдо, младъ юнакъ, насна мѣсячина*. Спрягнѣте тыя глаголы: *сбдж, сбдамъ, сбдижжъ, сидж, виждамъ*. Направѣте отъ тѣхъ дѣйствителны и страдателны причастия. Намѣрѣте производны думы отъ корени-ты на тыя думы.

Напишѣте наустъ и безъ погрѣшкѣ всичкѣ-тѣ пѣсень.

VII.

Расписъ на думы-ты, што имѣтъ въ кореня буквы *ъ, ы, ъ, ѣ, я, ж*.

1. Думы, што имѣтъ въ кореня *ѣ*.

Слѣдъ б: бѣхъ, бѣчва, бѣклѣ, бѣбнж, бѣкамъ.

Слѣдъ в: вѣнь, вѣбель.

Слѣдъ буквы г, к, х, всакога ся пише *ж*.

Слѣдъ д: дѣждъ, дѣно, дѣска, дѣштерѣ.

Слѣдъ з: зѣлъ.

Слѣдъ л: лѣбъ, лѣжа, блѣха, глѣтка, длѣгъ, длѣбокый, жлѣва, жлѣтый, жлѣчка, млѣчж, плѣжкѣ, плѣсть, плѣхъ, слѣза, слѣнце, хлѣбокъ, хлѣмъ, влѣкъ, влѣна, влѣхва.

Слѣдъ м: мѣхъ, мѣнж.